

Arrest

nr. 346 418 van 8 mei 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. CHRISTIAENS
Torhoutsesteenweg 335
8400 OOSTENDE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 19 januari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 23 januari 2026 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 maart 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. CHRISTIAENS. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, van Georgische nationaliteit, dient samen met haar (meerderjarige) zoon G.R. een eerste verzoek om internationale bescherming in op 27 december 2022.

Op 27 februari 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) in hoofde van verzoekster en haar zoon een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen worden in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bij arrest nr. 310 533 van 26 juli 2024. Verzoekster en haar zoon dienen geen cassatieberoep in bij de Raad van State.

1.2. Op 14 augustus 2024 dient verzoekster samen met haar zoon een tweede verzoek om internationale bescherming in.

Op 8 oktober 2025 wordt hun verzoek ontvankelijk verklaard door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

Op 26 november 2025 worden verzoekster en haar zoon gehoord op CGVS, bijgestaan door een tolk die het Georgisch machtig is en in het bijzijn van hun advocaat.

Op 23 december 2025 neemt de commissaris-generaal in hoofde van verzoeksters zoon een beslissing tot toekenning van de vluchtelingenstatus. In hoofde van verzoekster neemt de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent geboren op [...] 1972 in Tetrtskaro, bent u christelijk-orthodox en hebt u de Georgische nationaliteit. U was 19 jaar toen u trouwde met uw echtgenoot. Nadat die op 19/03/2020 overleed als gevolg van de outing van uw zoon G.R. (...) werd u uitgesloten en bedreigd door uw schoonouders, schoonbroer en schoonneven. De reden daartoe was het feit dat u voor uw zoon bleef opkomen en weigerde om hem te verstoten omwille van zijn seksuele oriëntatie. Zo had uw schoonvader u, één dag na het overlijden van uw man, voor de keuze gesteld om in uw huis te blijven wonen op voorwaarde dat G.R. zou vertrekken. Toen u dat weigerde was u zelfs niet meer welkom op de begrafenis van uw echtgenoot. Voorts beschuldigde uw schoonfamilie u ervan dat u uw zoon op een abnormale wijze had grootgebracht, en dat het uw schuld was dat hij een andere seksuele oriëntatie had. Zelf verweet u zichzelf dat u uw echtgenoot niet eerder op de hoogte had gebracht over de seksuele oriëntatie van uw zoon G.R. U kreeg ook verwijten vanuit uw lokale kerkgemeenschap. Nadat G.R. en u uit huis werden gezet trokken jullie her en der in Georgië op zoek naar een vaste woonplaats. Zo ondernamen jullie een poging om jullie in Batumi te gaan vestigen tijdens de zomerperiode, na de pandemie. Jullie huurden daar een appartement en op dat moment was G.R. samen met zijn partner G.K. Jullie werden op een dag in het openbaar aangevallen door uw schoonbroer K. en zijn vriend G.O. Er was een andere incident waarbij uw familielid O. jullie appartement was binnengedrongen en u vervolgens tegen de koelkast sloeg.

Op 19/12/2022 vertrok u samen met uw zoon G.R. uit Georgië en kwam u op dezelfde dag vanuit Turkije aan in België. Op 27/12/2022 diende u een verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties. Tijdens uw tweede gehoor op het CGVS verklaarde u dat u nieuwe berichten had gekregen vanwege uw schoonouders waarin zij eisten dat uw zoon hun familienaam niet langer zou dragen.

Op 27/02/2024 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van u en uw zoon. Op 29/03/2024 ging u in beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), doch de beslissing van het CGVS werd bevestigd in het arrest van 26/07/2024.

Zonder België te verlaten, diende u op 14/08/2024 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van uw huidige verzoek beroept u zich volledig op dezelfde problemen van uw eerste asielaanvraag. U verklaart ook dat de situatie in Georgië mogelijks nog slechter is geworden en dat u nog altijd uw schoonfamilie vreest omwille van de geaardheid van uw zoon en de problemen die jullie daardoor hadden. U vreest ook dat u niet op bescherming kan rekenen in Georgië omdat u zal worden beschouwd als iemand die LGBT-propaganda voert. Ten slotte verklaart u niemand meer te hebben in Georgië waarbij u terecht kan en vreest u dat u op straat zal belanden bij terugkeer.

Op 08/10/2025 werd uw verzoek om internationale bescherming ontvankelijk verklaard door het CGVS.

Ter staving van uw huidige verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw arbeidsovereenkomst (origineel); een document van uw zoon van Temida (kopie); een brief van uw advocaat uit Georgië (kopie); verklaringen van vrienden/kennissen (kopie) en uw paspoort (origineel).

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Alhoewel u namelijk al gedurende lange tijd antidepressiva neemt, voelde u zich goed op het moment van het persoonlijk onderhoud, alsook ervaarde u geen bijwerkingen door de medicatie die u had ingenomen (NPO, p. 2).

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U beroept zich nog steeds op dezelfde vrees voor uw schoonfamilie op basis van de geaardheid van uw zoon, alsook vreest u dat u op straat zal belanden bij terugkeer naar Georgië omdat u bij niemand zou terechtkunnen (NPO, p. 4).

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Waar u vasthoudt aan uw verklaringen tijdens uw eerste verzoek, dient beklemtoond te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Uw asielrelaas werd immers ongeloofwaardig bevonden en ook ongegrond. Deze beoordeling en motieven werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U zei dat uw tweede asielaanvraag in België gebaseerd is op dezelfde elementen die u reeds aanhaalde tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming (NPO, p. 4). Ten tijde van uw eerste asielaanvraag in België kon u al niet aannemelijk maken dat u door uw schoonfamilie werd geveiseerd omwille van de geaardheid van uw zoon en ook in het kader van uw huidige asielaanvraag bent u hier niet in geslaagd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige verzoek vasthoudt aan iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid.

U zei dat u nog dreigberichtjes ontving van uw schoonouders na uw eerste asielprocedure in België (NPO, p. 3-4). Er werden evenwel reeds serieuze twijfels geuit rond de geloofwaardigheid van de problemen van u en uw zoon met uw schoonfamilie in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming, dit door jullie tegenstrijdige verklaringen in dit verband. Er kan dan ook weinig geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u ook na uw eerste asielprocedure nog bedreigingen ontving vanwege uw schoonfamilie.

Daarnaast kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw stelling dat u nergens in Georgië veilig zou zijn (NPO, p. 6). U zei dat uw hele schoonfamilie – de personen die u vreest bij terugkeer naar Georgië – in het Vake district van Tbilisi wonen (NPO, p. 6). U werd dan ook gevraagd om welke reden u niet elders in Georgië zou kunnen wonen en dan zei u dat uw schoonfamilie u overal kan vinden en lastigvallen (NPO, p. 6). Hier kan opnieuw worden gewezen op het reeds aangetoonde gebrek aan geloofwaardigheid van uw verklaringen over de problemen met uw schoonfamilie. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaring dat ze u zelfs elders in Georgië nog zouden lastigvallen.

Zelfs indien er wel geloof kan worden gehecht aan de problemen met uw schoonfamilie – quod non – en u in de toekomst problemen zou kennen met hen, kan er niet worden gesteld dat u niet op bescherming zou kunnen rekenen vanwege de Georgische autoriteiten. U werd gevraagd of u op bescherming zou kunnen rekenen in Georgië indien u problemen zou kennen met uw schoonfamilie in de toekomst en dan zei u van niet, daar uw schoonfamilie de ordediensten zou kunnen wijsmaken dat u LGBT-propaganda voert, alsook verwees u naar het homofobe klimaat in Georgië (NPO, p. 7).

Op vlak van uw verwijzing naar het homofobe klimaat in Georgië, dient te worden opgemerkt dat u zelf niet tot de LGBT-gemeenschap behoort. Op vlak van uw stelling dat u ervan zou worden beschuldigd LGBT-propaganda te voeren, dient te worden opgemerkt dat alhoewel u de geaardheid van uw zoon aanvaardt, u nog steeds bepaalde innerlijke moeilijkheden in dit verband ervaart. Buiten twee LGBT-gerelateerde protestacties in 2018 en 2019 en enkele gesprekken met uw naasten waarbij u de geaardheid van uw zoon mondeling verdedigde, heeft u ook nooit enige activiteiten gehad waarbij u uw steun op openlijke en prominente wijze betuigde aan de LGBT-gemeenschap (NPO, p. 5-6). Er kan dan ook niet

worden ingezien waarom u zou worden beschouwd als een persoon die LGBT-propaganda voert en dus kan ervan worden uitgegaan dat u weldegelijk op bescherming zou kunnen rekenen in Georgië, zelfs indien de problemen met uw schoonfamilie geloofwaardig zouden zijn en u in de toekomst alsnog problemen met hen zou ervaren.

In ondergeschikte orde dient ook te worden benadrukt dat reeds in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming werd aangestipt dat u en uw zoon in het verleden simpelweg nooit enige beschermingspogingen hebben ondernomen in Georgië. Dit versterkt het ongeloofwaardig karakter van jullie asielrelaas niet alleen verder, doch het doet het CGVS ook verder concluderen dat u niet aannemelijk maakte dat er geen bescherming beschikbaar is voor u in Georgië.

Ten slotte dient te worden ingegaan op uw verklaring dat u op straat zou belanden in Georgië omdat u bij niemand zou terechtkunnen (NPO, p. 4). Dergelijk asielmotief heeft geen link met de criteria van de Conventie van Genève, te weten ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Dit asielmotief valt dus buiten het toepassingsveld van de Vluchtelingenconventie. Bijgevolg moet nagegaan worden of u in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut, wat in casu niet het geval is.

Het gegeven dat u het moeilijk zou vinden om werk te vinden in Georgië en er iets te huren (NPO, p. 4 & 6) kan namelijk niet worden gelijkgesteld met vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, noch met ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980. Niets wijst er namelijk op dat uw leven, vrijheid of fysieke integriteit in uw land van herkomst bedreigd zou worden door een vervolgingsactor in de zin van artikel 48/5, §1 van de wet van 15 december 1980. U had in het verleden namelijk naar eigen zeggen een goed leven en een goede job in Georgië, alsook heeft u nog familieleden in Georgië wonen die u zouden kunnen bijstaan (NPO, p. 4 & 6). U verklaarde zelf dat uw zoon en overige familieleden in Georgië waarschijnlijk niet in de mogelijkheid verkeren om u steun te bieden (NPO, p. 6), doch er zijn geen enkele indicaties voorhanden dat zij u niet zouden willen bijstaan indien u zou terugkeren naar Georgië, noch zijn er concrete indicaties voorhanden dat u er überhaupt niet in zou slagen om werk en een woning te vinden in Georgië.

Volledigheidshalve verandert het feit dat uw zoon, G.R. (CGVS [...], DVZ [...]) het statuut van erkende vluchteling werd toegekend niets aan bovenstaande vaststellingen. Er dient immers te worden benadrukt dat ieder verzoek om internationale bescherming afzonderlijk en op individuele wijze dient te worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst en de individuele situatie van de verzoeker. In casu is de situatie van uw zoon gelet op zijn geaardheid vanzelfsprekend verschillend van uw situatie.

De documenten die u heeft neergelegd, vermogen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet te veranderen. Uw paspoort staat uw identiteit en dit staat niet ter discussie. De brieven van uw kennissen over jullie problemen en situatie in België hebben logischerwijze geen objectieve bewijswaarde. De brief van uw Georgische advocaat over uw problemen in Georgië zou enkel van ondersteunende bewijswaarde kunnen zijn in het geval van geloofwaardige verklaringen, wat bij u niet het geval is. Hetzelfde geldt op vlak van het document van Temida, dat louter gebaseerd is op de verklaringen van u en uw zoon. Dit document biedt ook een indicatie van de betrokkenheid van uw zoon bij de LGBT-gemeenschap, wat niet ter discussie staat. Ten slotte toont uw arbeidsovereenkomst uw pogingen tot integratie in België aan, doch dit is niet dienstig op vlak van de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming.

U bent er dan ook niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u in Georgië een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december

1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, meer bepaald de materiële motiveringsplicht.

Inzake de ongeloofwaardigheid van de problemen met haar schoonfamilie voert zij de volgende repliek:

“Er zijn twee incidenten waarbij het tot fysiek geweld is gekomen en waarbij zowel verzoekster als haar zoon gewond raakten:

- Op 11.09.2020 werden beiden in hun huis in Tbilisi aangevallen door de schoonfamilie die hun appartement binnen drong. Verzoekster raakte er lichtgewond doordat ze met haar hoofd gesmeten werd tegen de koelkast. De tussenkomst van de politie leverde niets op; men noemde het een ‘familieconflict’. Op het moment van het incident was dhr. D.D., een vriend van haar zoon aanwezig. Hij bevestigde op 28.08.2024 wat er gebeurd was (stuk 2). Een vertaling van dat stuk kon, gelet op het korte tijdsbestek voor beroep, nog niet neergelegd worden, maar wordt aanvullend neergelegd.

- Op 12.08.2021 werden beiden op vakantie in Batumi aangevallen door de schoonbroer van verzoekster. Verzoekster werd geslagen, geduwd en is gevallen; ze raakte gewond aan haar hoofd en hand. Ze dienden de hulpdiensten te bellen.

o Er werd een medisch rapport opgesteld door de artsen die ter plaatse kwamen. In dat rapport werden de verwondingen van verzoekster in detail bevestigd (stuk 3).

o Mevr. A.M. is een vriendin van verzoekster die met het gezin mee op vakantie was in Batumi en tijdens het incident eveneens ter plaatse was. Zij beschrijft wat ze heeft gezien en bevestigt dat de aanval op verzoekster en haar zoon effectief heeft plaatsgevonden (stuk 4).

o Dhr. G.G. is een mensenrechtenactivist die toevallig getuige was van het incident. Ook hij beschrijft de aanval, dicht bij het strand van Batumi. Hij bevestigde dat dhr. G.R. werd aangevallen door twee oudere mannen en dat tijdens het gevecht ook een vrouw gewond raakte (verzoekster) (stuk 5).”

Inzake de beschermingsmogelijkheden van de Georgische autoriteiten voert zij de volgende repliek:

“Verweerster miskent hoe ernstig de situatie is voor familieleden van LGBT-leden, die zij in bescherming genomen hebben. Het is bijzonder zwaar om in het homofobe klimaat in Georgië een homoseksuele zoon te moeten opvoeden; het wordt alleen maar moeilijker voor die ouder wanneer hij of zij de verdediging van de zoon op zich neemt. Het is ronduit (fysiek) gevaarlijk om een homoseksuele zoon te willen beschermen. Meer in het algemeen: iedereen die iemand uit de LGBT-gemeenschap heeft geholpen, wordt lastig gevallen of aangevallen, ook al is die persoon er niet meer bij. Deze problematiek wordt bevestigd door mevr. K.K. (stuk 6). Zij is de moeder van dhr. T.T., een vriend van dhr. G.R.. Zij zet uiteen hoe moeilijk het is om een LGBT-kind te hebben in een homofobe omgeving als Georgië en hoe gevaarlijk het is voor de moeder om hem te steunen.

In casu is de situatie voor verzoekster nog erger: op de dag dat de echtgenoot van verzoekster te weten kwam dat hun zoon homoseksueel was, heeft hij van de paniek en de stress een hartaanval gekregen en is hij overleden (cf. overlijdensattest – stuk 7). Dat wordt verzoekster en haar zoon erg kwalijk genomen door haar schoonfamilie. Deze problemen komen bovenop de ‘schande’ die de familie moet dragen omdat één lid ervan openlijk homoseksueel is. Verzoekster en haar zoon zijn persona non grata geworden in hun familie.

De hele familie weet het, de vrienden weten het, de lokale politie weet het. Verzoekster kan nooit op een normale manier terug naar de streek waar ze van afkomstig is. Iedereen zou weten waarom haar zoon niet teruggekeerd is, en verzoekster wel. Ze zouden haar met de vinger wijzen, uitschelden, of erger. Zelfs als verzoekster naar een andere stad in Georgië zou terugkeren en haar leven in haar eentje verder zetten, dan zou het slechts een kwestie van tijd zijn voor de familie te weten komt waar ze verblijft. Verzoekster zal nooit meer rust kennen.

Van reële bescherming is geen sprake; de politie is nog meer homofob dan de ‘gewone’ bevolking. Verzoekster heeft dat aan den lijve ondervonden. Nadat zij en haar zoon op 11.09.2020 werden aangevallen, heeft de politie dat zeer bewust geklasseerd als een ‘familieconflict’. Verzoekster kan tenslotte verwijzen naar een aanbevelingsbrief van [de rest van de zin ontbreekt].”

Verzoekster vraagt in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en haar de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoekster voegt volgende stavingstukken toe ter ondersteuning van haar verzoekschrift:

- Getuigenverklaring van de heer D.D. inzake het incident in Tbilisi van 11 september 2020 (stuk 2);
- Medisch rapport van 12 augustus 2021 (stuk 3);
- Getuigenverklaring van mevrouw A.M. inzake het incident in Batumi van 12 augustus 2021 (stuk 4);
- Getuigenverklaring van de heer G.G. inzake het incident in Batumi van 12 augustus 2021 (stuk 5);
- Verklaring en steunbetuiging van mevrouw K.T. waarin zij getuigt over de problemen die haar zoon, een vriend van verzoeksters zoon, omwille van zijn seksuele oriëntatie in Georgië ervaarde (stuk 6);

- Overlijdensakte van verzoeksters echtgenoot (stuk 7).

3. Aanvullende nota's

3.1. Op 8 april 2026 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin gerefereerd wordt aan het volgende rapport (met verwijzing naar weblink): *COI Focus, Georgië. Algemene situatie* van 12 februari 2025.

3.2. Ter terechtzitting op 14 april 2026 legt verzoekster, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota neer met de Nederlandse vertalingen van stukken 2, 4 en 6 van het verzoekschrift.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de

gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., punten 64-70).

4.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

5. Beoordeling

5.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

5.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan haar verplichtingen.

5.3. Uit de verklaringen van verzoekster blijkt dat zij Georgië samen met haar meerderjarige zoon heeft verlaten uit vrees voor vervolging door haar schoonfamilie en de Georgische gemeenschap wegens de seksuele oriëntatie van haar zoon. Voor een samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas van de bestreden beslissing, dat door verzoekster niet wordt betwist.

5.4. De Raad wijst er vooreerst op dat de seksuele oriëntatie van verzoeksters zoon nooit in twijfel is getrokken.

5.5. Inzake het tweede verzoek om internationale bescherming van verzoekster besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekster het niet aannemelijk maakt dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

In de bestreden beslissing wordt op goede gronden het volgende besloten:

(i) Inzake de problemen van verzoekster met haar schoonfamilie omwille van de seksuele oriëntatie van haar zoon:

“Waar u vasthoudt aan uw verklaringen tijdens uw eerste verzoek, dient beklemtoond te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Uw asielrelaas werd immers ongeloofwaardig bevonden en ook ongegrond. Deze beoordeling en motieven werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U zei dat uw tweede asielaanvraag in België gebaseerd is op dezelfde elementen die u reeds aanhaalde tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming (NPO, p. 4). Ten tijde van uw eerste asielaanvraag in België kon u al niet aannemelijk maken dat u door uw schoonfamilie werd gevisieerd omwille van de geaardheid van uw zoon en ook in het kader van uw huidige asielaanvraag bent u hier niet in geslaagd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige verzoek vasthoudt aan iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid.

U zei dat u nog dreigberichten ontving van uw schoonouders na uw eerste asielprocedure in België (NPO, p. 3-4). Er werden evenwel reeds serieuze twijfels geuit rond de geloofwaardigheid van de problemen van u en uw zoon met uw schoonfamilie in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming, dit door jullie tegenstrijdige verklaringen in dit verband. Er kan dan ook weinig geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u ook na uw eerste asielprocedure nog bedreigingen ontving vanwege uw schoonfamilie.

Daarnaast kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw stelling dat u nergens in Georgië veilig zou zijn (NPO, p. 6). U zei dat uw hele schoonfamilie – de personen die u vreest bij terugkeer naar Georgië – in het Vake district van Tbilisi wonen (NPO, p. 6). U werd dan ook gevraagd om welke reden u niet elders in Georgië zou kunnen wonen en dan zei u dat uw schoonfamilie u overal kan vinden en lastigvallen (NPO, p. 6). Hier kan opnieuw worden gewezen op het reeds aangetoonde gebrek aan geloofwaardigheid van uw verklaringen over de problemen met uw schoonfamilie. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaring dat ze u zelfs elders in Georgië nog zouden lastigvallen.”

(ii) Inzake de beschermingsmogelijkheden in Georgië:

“Zelfs indien er wel geloof kan worden gehecht aan de problemen met uw schoonfamilie – quod non – en u in de toekomst problemen zou kennen met hen, kan er niet worden gesteld dat u niet op bescherming zou kunnen rekenen vanwege de Georgische autoriteiten. U werd gevraagd of u op bescherming zou kunnen rekenen in Georgië indien u problemen zou kennen met uw schoonfamilie in de toekomst en dan zei u van niet, daar uw schoonfamilie de ordediensten zou kunnen wijsmaken dat u LGBT-propaganda voert, alsook verwees u naar het homofobe klimaat in Georgië (NPO, p. 7).

Op vlak van uw verwijzing naar het homofobe klimaat in Georgië, dient te worden opgemerkt dat u zelf niet tot de LGBT-gemeenschap behoort. Op vlak van uw stelling dat u ervan zou worden beschuldigd LGBT-propaganda te voeren, dient te worden opgemerkt dat alhoewel u de geaardheid van uw zoon aanvaardt, u nog steeds bepaalde innerlijke moeilijkheden in dit verband ervaart. Buiten twee LGBT-gerelateerde protestacties in 2018 en 2019 en enkele gesprekken met uw naasten waarbij u de geaardheid van uw zoon mondeling verdedigde, heeft u ook nooit enige activiteiten gehad waarbij u uw steun op openlijke en prominente wijze betuigde aan de LGBT-gemeenschap (NPO, p. 5-6). Er kan dan ook niet worden ingezien waarom u zou worden beschouwd als een persoon die LGBT-propaganda voert en dus kan ervan worden uitgegaan dat u weldegelijk op bescherming zou kunnen rekenen in Georgië, zelfs indien de problemen met uw schoonfamilie geloofwaardig zouden zijn en u in de toekomst alsnog problemen met hen zou ervaren.

In ondergeschikte orde dient ook te worden benadrukt dat reeds in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming werd aangestipt dat u en uw zoon in het verleden simpelweg nooit enige beschermingspogingen hebben ondernomen in Georgië. Dit versterkt het ongeloofwaardig karakter van jullie asielrelaas niet alleen verder, doch het doet het CGVS ook verder concluderen dat u niet aannemelijk maakte dat er geen bescherming beschikbaar is voor u in Georgië.

(iii) Inzake verzoeksters vrees dat ze geen werk of woning zal vinden bij terugkeer naar Georgië:

“Ten slotte dient te worden ingegaan op uw verklaring dat u op straat zou belanden in Georgië omdat u bij niemand zou terechtkunnen (NPO, p. 4). Dergelijk asielmotief heeft geen link met de criteria van de Conventie van Genève, te weten ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Dit asielmotief valt dus buiten het toepassingsveld van de Vluchtelingenconventie. Bijgevolg moet nagegaan worden of u in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut, wat in casu niet het geval is.

Het gegeven dat u het moeilijk zou vinden om werk te vinden in Georgië en er iets te huren (NPO, p. 4 & 6) kan namelijk niet worden gelijkgesteld met vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, noch met ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980. Niets wijst er namelijk op dat uw leven, vrijheid of fysieke integriteit in uw land van herkomst bedreigd zou worden door een vervolgingsactor in de zin van artikel 48/5, §1 van de wet van 15 december 1980. U had in het verleden namelijk naar eigen zeggen een goed leven en een goede job in Georgië, alsook heeft u nog familieleden in

Georgië wonen die u zouden kunnen bijstaan (NPO, p. 4 & 6). U verklaarde zelf dat uw zoon en overige familieleden in Georgië waarschijnlijk niet in de mogelijkheid verkeren om u steun te bieden (NPO, p. 6), doch er zijn geen enkele indicaties voorhanden dat zij u niet zouden willen bijstaan indien u zou terugkeren naar Georgië, noch zijn er concrete indicaties voorhanden dat u er überhaupt niet in zou slagen om werk en een woning te vinden in Georgië.”

(iv) Inzake de door verzoekster neergelegde documenten:

“De documenten die u heeft neergelegd, vermogen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet te veranderen. Uw paspoort staat uw identiteit en dit staat niet ter discussie. De brieven van uw kennissen over jullie problemen en situatie in België hebben logischerwijze geen objectieve bewijswaarde. De brief van uw Georgische advocaat over uw problemen in Georgië zou enkel van ondersteunende bewijswaarde kunnen zijn in het geval van geloofwaardige verklaringen, wat bij u niet het geval is. Hetzelfde geldt op vlak van het document van Temida, dat louter gebaseerd is op de verklaringen van u en uw zoon. Dit document biedt ook een indicatie van de betrokkenheid van uw zoon bij de LGBT-gemeenschap, wat niet ter discussie staat. Ten slotte toont uw arbeidsovereenkomst uw pogingen tot integratie in België aan, doch dit is niet dienstig op vlak van de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij echter niet in slaagt.

5.6. Inzake de problemen met haar schoonfamilie omwille van de seksuele oriëntatie van haar zoon beperkt verzoekster zich in het verzoekschrift tot het louter herhalen van de twee incidenten waarvan zij en haar zoon het slachtoffer zouden zijn geweest. Het louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen kan de - bij definitieve beslissing - vastgestelde ongeloofwaardigheid ervan echter niet herstellen.

5.8. Inzake de beschermingsmogelijkheden in Georgië beperkt verzoekster zich in het verzoekschrift opnieuw tot het louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het houden van een algemeen betoog over het homofob klimaat in Georgië en het gebrek aan beschermingsmogelijkheden, en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder dit met concrete elementen te onderbouwen.

De Raad stelt vast dat uit de “COI Focus Georgië – Algemene situatie” van 12 februari 2025, waarnaar in de aanvullende nota van de commissaris-generaal wordt verwezen, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofile-zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Gelet op bovenstaande informatie volstaat verzoeksters louter algemeen betoog in haar verzoekschrift niet om te concluderen dat de Georgische autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn om haar hulp en/of bescherming te bieden.

5.9. De motieven inzake verzoeksters vrees dat ze geen werk of woning zal vinden bij terugkeer naar Georgië worden in het verzoekschrift geheel ongemoeid gelaten waardoor deze, bij gebrek aan dienstig verweer, integraal worden overgenomen door de Raad.

5.10. De motieven inzake de door verzoekster neergelegde stukken worden in het verzoekschrift eveneens geheel ongemoeid gelaten waardoor deze, bij gebrek aan dienstig verweer, integraal worden overgenomen door de Raad.

5.11. Inzake de bij het verzoekschrift neergelegde stukken merkt de Raad op dat verzoekster deze stukken reeds in het kader van haar beschermingsverzoeken had voorgelegd en dat ze reeds in overweging zijn genomen. Het overlijdensbericht van verzoeksters echtgenoot (stuk 7) en het medisch rapport van 12 augustus 2021 (stuk 3) werden reeds in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming besproken. De getuigenverklaringen van de heer D.D. (stuk 2), mevrouw A.M. (stuk 3) en de heer G.G. (stuk 5) over de incidenten van 11 september 2020 en 12 augustus 2021 en de verklaring en steunbetuiging van mevrouw K.T. waarin deze getuigt over de problemen die haar zoon, een vriend van verzoeksters zoon, omwille van zijn seksuele oriëntatie in Georgië ervaarde (stuk 6) werden reeds door de commissaris-generaal besproken in het kader van het tweede verzoek om internationale bescherming van verzoekster. In de bestreden beslissing wordt terecht gesteld dat deze getuigenverklaringen en steunbetuiging afkomstig zijn van vrienden en kennissen en bijgevolg geen objectieve bewijswaarde hebben.

5.12. Het verweer van verzoekster is niet dienstig om de pertinente motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Er kan in hoofde van verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

5.13. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat uit niets blijkt dat er in het land en de regio van herkomst van verzoekster actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

5.14. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

5.15. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

5.16. Waar verzoekster ondergeschikt vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

6. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht mei tweeduizend zesentwintig door:

V. HOEFNAGELS,
K. VERHEYDEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS